

Motion till riksdagen

1988/89:Sf207

av Gustav Persson och Sven-Gösta Signell (båda s)

Försäkringsskyddet vid rehabilitering på arbetsplatserna

En effektiv rehabilitering förutsätter att olika åtgärder som sätts in samordnas och inriktas mot samma mål. Många skäl talar för en starkare anknytning av rehabiliteringsverksamheten till arbetsplatserna. Den arbetsplatsanknutna rehabiliteringen är i huvudsak yrkesinriktad, ca 80 % av arbetsplatserna har nu tillgång till företagshälsovård. Kamratstödjande verksamhet finns på många arbetsplatser. Men det måste finnas erforderliga realistiska arbets- och träningsuppgifter. Arbetsplatserna kan också bättre anpassas till enskilda människors behov. En rad skäl talar sålunda för att man ännu starkare än i dag knyter rehabiliteringsverksamheten närmare arbetsplatserna.

En viktig del i rehabiliteringsarbetet är att fullgott försäkringsskydd gäller för alla former av rehabilitering som sker på arbetsplatserna.

Enligt föreskrifterna i förordningen om arbetsskadeförsäkringen (1977:284) och statligt personskadeskydd (FASP 2–4 §§) gäller försäkringsskyddet inte fullt ut när personen företar resor till och från arbetsplats där arbetsträning sker, under raster eller vid teoretiska moment i utbildningen. AMS har för personer som deltagit i arbetsmarknadsutbildning och inskrivna vid arbetsmarknadsinstitutet utfärdat bestämmelser så att dessa personer helt omfattas av arbetsskadeförsäkringen.

Den som däremot arbetsprövas eller arbetstränas på en arbetsplats där han inte är anställd och som inte är inskriven vid ett arbetsmarknadsinstitut omfattas således inte helt av försäkringsskyddet som gäller för övriga som genomgår rehabilitering.

Enligt vår mening är det av stor vikt för en framgångsrik rehabilitering att alla som genomgår rehabilitering på arbetsplatserna – och således utsätts för samma risker för arbetsskada – också har samma försäkringsskydd. Även när det gäller arbetsgivarnas försäkringsskydd vid exempelvis maskinskada eller liknande som kan ha orsakats av den som arbetstränas finns motsvarande begränsningar i försäkringsskyddet när det gäller arbetsskadeförsäkringen, lagen om yrkesskadeförsäkringar och lagen om statligt personskadeskydd. Om däremot den som arbetstränas uppbär sjukpenning enligt AFL är staten ersättningskyldig.

Enligt vår mening bör även dessa brister i försäkringsskyddet rättas till genom förändringar i nuvarande förordningar.

Hemställan

Mot. 1988/89

Sf207

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av förbättring av försäkringsskyddet i arbetsskadeförsäkringen och det statliga personalskadeskyddet vid rehabiliteringar på arbetsplatserna.

Stockholm den 11 januari 1989

Gustav Persson (s)

Sven-Gösta Signell (s)